

TIPOVI KOMUNIKACIJE

Lasvel:

“masovna komunikacija se može artikulirati u pet pitanja- ko, kaže šta, putem kog kanala, kome i s kojim efektom”

-komunikacija sadrži pet aspekata: pošiljaoca, poruku, medijum, primaoca i cilj

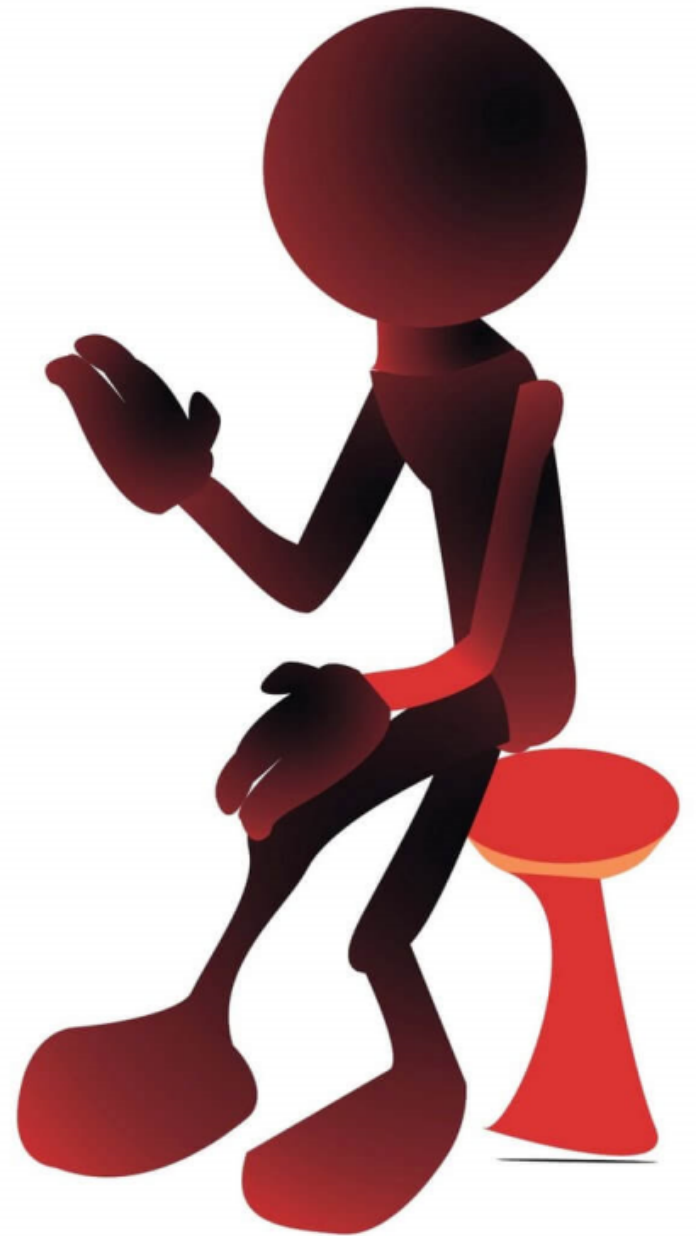
-svaka komunikacija odvija se u nekom kontekstu (fizički ili društveni)

-Smisao komunikacije- razmjena poruka, čije su funkcije- upozorenje, savjet, informacija, ubjeđivanje, izražavanje mišljenja i uživanje.

-Poruke koje se razmjenjuju u procesu komuniciranja su rijetko neutralne.

- 1) Komunikacija je proces ostvarivanja veza među ljudima. Te veze mogu biti između dvije osobe, između dvije ili više grupa i između pojedinca i grupe. Po svojoj strukturi veze mogu biti direktne ili indirektne, a determinisane su idejama, uvjerenjima, mišljenjima i informacijama koje predstavljaju sadržaj komunikacije.
- 2) Komunikacija je aktivnost. Čak i kada „pasivno“ čita neku knjigu, sluša neku osobu, razgleda sliku ili prati TV seriju, ljudsko biće je aktivno angažovano u procesu razumijevanja i osmišljavanja date poruke.
- 3) Komuniciranje se uči: Iako ljudsko biće ne uči da komunicira, ono uči kako da komunicira u cilju zadovoljenja svojih potreba. Najranije iskustvo bebe - drugi koji se obraćaju glasovima i gestovima. Posmatrajući ih, dijete uči kako da izrazi svoje potrebe.

-Tipovi komunikacije:

-*Intrapresonalna* komunikacija je komunikacija koju subjekt obavlja sa samim sobom.

-*Interpersonalna* komunikacija je komunikacija između najmanje dvije osobe. Iako se najčešće pod komunikacijom u ovom smislu podrazumjeva kontakt licem u lice, telefonski razgovor, takođe, pripada ovom tipu opštenja.

-*Grupna komunikacija* je ona forma opštenja koja se odvija ili u okviru jedne grupe, ili između dvije ili više grupa. Grupe mogu biti velike i male. Male grupe stupaju u interaktivne odnose licem u lice. Velike grupe se ponašaju i komuniciraju drugačije od malih, ne toliko zbog razlike u kvantitetu, već prevashodno zato što se one konstituišu zbog ciljeva koji se razlikuju od ciljeva ili svrha male grupe.

-*Masovna komunikacija* je onaj model opštenja u kojem učestvuje ogroman broj učesnika, bez razlika u odnosu na profesionalni, starosni, polni ili neki drugi status. Masovna komunikacija je omogućena posredovanjem medija masovnog komuniciranja.

- *Neverbalna komunikacija*, odnosno, permanentno primanje i emitovanje znakova gestovima, mimikom ili pokretima tijela, odvija se uvijek kada smo u kontaktu sa drugom osobom. Neverbalna komunikacija predstavlja primarni komunikacijski model, ali kao verbalna, kontrolisana je određenim sistemom kodova koji su kulturno determinisani. Neverbalna komunikacija ukazuje na stav prema drugim osobama i pomaže u građenju i održavanju odnosa sa drugima.
- Verbalna komunikacija:
Postoji mišljenje da su se jezik i neverbalna komunikacija razvili kako bi obavljali dvije različite funkcije: da jezik informiše o idejama i događajima, dok je svrha neverbalne komunikacije da informiše o neposrednom društvenom saobraćanju, odnosno, o ličnim doživljajima subjekata, koji su uslovljeni datom komunikativnom situacijom.

◉ Govor tijela:

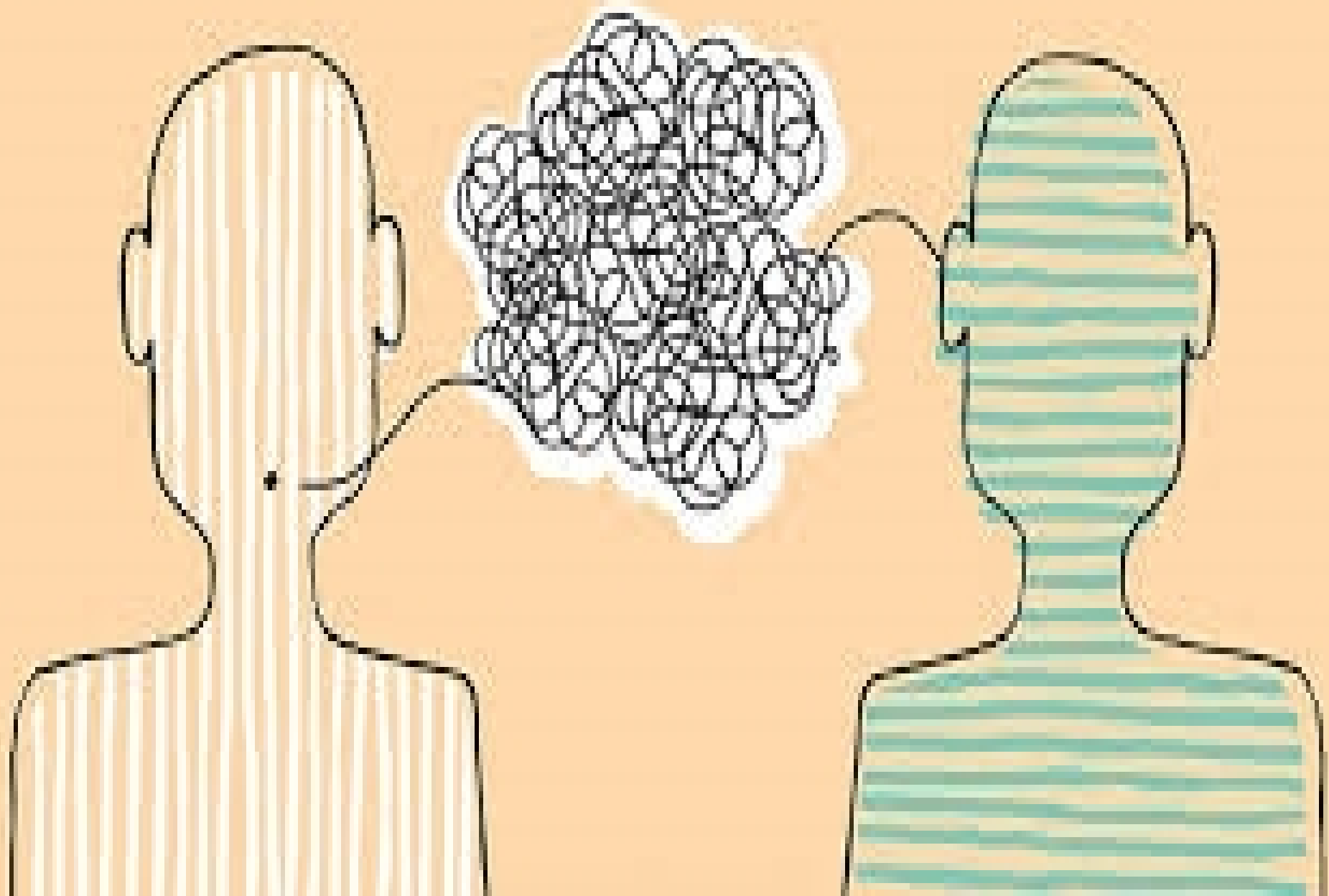
gestovi - Predstavljaju način na koji se koriste ruke i šake. Za ljude oštećenog sluha to je najvažniji model komunikacije.

izraz lica- Lice najbolje govori o raspoloženju i emocijama neke osobe. Oči i usta predstavljaju dominantne crte lica. Mnoštvo suptilnih znakova koji se upućuju usnama , očima ili obrvama, katkad mogu biti rječitiji od samog govora. Tako na primjer, za ljude različitih kultura , biti posmatran predstavlja neprijatan doživljaj, a u izvjesnim sredinama, posmatranje se tumači kao znak prijetnje.

tjelesni stav- način na koji se drži tijelo. Tjelesni stav može izražavati napetost ili stav opuštenosti, stav naklonjenosti ili stav neprijateljstva.

prostor koji zauzima tijelo- Ovaj aspekt tjelesnog govora najprije ukazuje na činjenicu da svaka osoba zahtjeva izvjestan prostor za sebe. Kategorija prostora, ovako interpretirana, može ukazivati na socijalni ili profesionalni status neke osobe. Značenje tjelesne blizine u komunikativnom procesu, takođe je kulturno uslovljen. Tako na primjer, subjekti koji se takmiče, sjede jedni naspram drugih, licem u lice, dok subjekti od kojih se očekuje izvjestan stepen saradnje, sjede ili stoje jedni pored drugih.

dodir- U najvećoj mjeri dodir govori o stepenu prisnosti sa drugom osobom. Znakovi dodira, međutim, mogu biti konvencionalno određeni i klišeizirani određenim situacijama (rukovanje, izjavljivanje saučešća, čestitke itd.)

- *Parajezik* - predstavlja sistem neverbalnih znakova ili gestova koji prate verbalno izražavanje, a služe interpretaciji riječi u toku govora. U parajezičke forme spadaju uzvici, jezičke poštapalice, naglašavanje određenih riječi, jačina, brzina i ritam glasa. Paralingvistički znaci ukazuju na trenutno raspoloženje govornika, njegove emocije ili namjere.

- *Odjeća*

U ovu kategoriju spada sve ono što nas u vizuelnom smislu determiniše, a to su šminka, frizura, nakit i sl. Odjeća može ukazivati na doživljaj ličnosti date osobe, na socijalni i profesionalni status, kao i na ulogu koju neka osoba upravo odigrava. Odjeća označava nečiji doživljaj sopstvenog identiteta. U tom smislu, i nošenje uniforme, kao i moda (prihvatanje ili odbijanje određenog modnog trenda) mogu se razumjeti kroz potrebu za identifikacijom sa grupom.

